

Masker, der forestillede Estrup, Frijs og J. C. Christensen. Jeg ser nok Grunden, til, at jeg maatte forandre dem til mere grundlovs-givende Politikere; men det var overordentlig vanskeligt at faa P. D. Bruun, Højesteretsassessor p. p., anbragt indenfor Estrups og P. G. Bang indenfor Grev Frijs' Omfang. Heller ikke J. C. Christensens karakterfulde Træk viste nogen særlig Tilbøjelighed til at vige Pladsen for H. N. Clausens mere akademiske Former.

Om Købstad- og Herredsvaabnene er der vist intet at bemærke. Thi det er nok bedst, at Beboerne af Marstal ikke faar at vide, at jeg selv har lavet dem et Vaaben, i Mangel at saadants Forefindelse, efter min bedste Overbevisning. Eller kanske det var paa Tide?

Om mine Smertensbørn, de bekendte fire „Piner“, bør jeg maaske ogsaa sige et Par Ord. Jeg har jo ligefrem været kaldt op til Ministeren i deres Anledning; og der er Folk, der paastaar, at selv en tidligere Bureauchef har svoret paa, at de skulde komme ned!

Opgaven var at lave fire dekorative Figurer, Karyatider, eller hvad man nu vil kalde dem, et rent Ornament. Jeg har ikke forsøgt nogen gennemført eller dybere Symbolik; men man tænker jo altid sit, naar man staar med saadant et Arbejde mellem Hænderne, og der melder sig forskellige Ideer, naar man skal skaffe Liv og Forandring i fire ens Figurer.

Jeg tænkte mig altsaa, at han yderst til venstre (længst hen mod Ridebanen) var Arbejderen, midt i det daglige Slid. Han ser sig om for at finde et Sted at lægge den ene Byrde og ved, at den næste venter ham. Ingen vil vel forlange, at han skal smile.

Den tilsvarende er Høkeren, Mellemhandleren, som jo altid sælger til halv Pris. Det er ligefrem Forretningsprincip hos ham at se beklagende ud. Det kan gerne være, naar man skal se psykologisk paa Spørgsmaalet, at det lidt be-drøvede i hans Udtryk stammer fra, at jeg heller ikke nogen Sinde fik mere end det halve af, hvad jeg forlangte for mit Arbejde.

Midt i har vi, til venstre, nogle af Landets bærende